

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 6 lutego 2023 r. – Sagrario i in. / Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Sprawa C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Druga strona postępowania: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 3 in fine i art. 17 dyrektywy [2003/86/WE] ⁽¹⁾, które odnoszą się do „szczególnie trudnych warunków”, powinny obejmować automatycznie wszystkie takie warunki dotyczące małoletniego dziecka lub podobne do tych przewidzianych w samym art. 15?
- 2) Czy uregulowanie krajowe, które nie przewiduje przyznania samoistnego dokumentu pobytowego gwarantującego, że status administracyjny członków rodziny członka rodziny rozdzielonej nie pozostanie nieuregulowany w przypadku zaistnienia takich szczególnie trudnych warunków, jest zgodne z art. 15 ust. 3 in fine i art. 17 dyrektywy?
- 3) Czy art. 15 ust. 3 in fine i art. 17 dyrektywy dopuszczają wykładnię, zgodnie z którą to prawo do samoistnego dokumentu pobytowego przysługuje w przypadku, gdy połączona rodzina pozostaje bez zezwolenia na pobyt z przyczyn od niej niezależnych?
- 4) Czy uregulowanie krajowe, które nie przewiduje, że przed odmową przedłużenia zezwolenia na pobyt członków rodziny członka rodziny rozdzielonej należy przeprowadzić ocenę okoliczności, o których mowa w art. 17 dyrektywy, jest zgodne z art. 15 ust. 3 i art. 17 dyrektywy?
- 5) Czy uregulowanie krajowe, które nie przewiduje, jako procedury poprzedzającej odmowę wydania zezwolenia na pobyt jako członek rodziny członka rodziny rozdzielonej lub przedłużenia ważności tego zezwolenia, szczególnej procedury wysłuchania małoletnich dzieci, w sytuacji gdy członkowi rodziny rozdzielonej odmówiono wydania zezwolenia na pobyt lub przedłużenia ważności tego zezwolenia, jest zgodne z art. 15 ust. 3 i 17 dyrektywy oraz art. 6 ust. 1, art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 2 europejskiej konwencji praw człowieka, a także art. 7, 24, art. 33 ust. 1 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 6) Czy uregulowanie krajowe, które nie przewiduje procedury poprzedzającej odmowę wydania zezwolenia na pobyt jako małżonek członka rodziny rozdzielonej lub przedłużenia ważności tego zezwolenia, w sytuacji gdy członkowi rodziny rozdzielonej odmówiono wydania zezwolenia na pobyt lub przedłużenia ważności tego zezwolenia, w której to procedurze mógłby on powołać się na okoliczności przewidziane w art. 17 dyrektywy, aby złożyć wniosek o przyznanie możliwości utrzymania pobytu w sposób nieprzerwany w stosunku do wcześniejszego pobytu, jest zgodne z art. 15 ust. 3 i 17 dyrektywy oraz art. 6 ust. 1, art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 2 europejskiej konwencji praw człowieka, a także art. 7, 24, art. 33 ust. 1 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, (Dz.U.2003 L 251, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 8 lutego 2023 r. – MK/K GmbH

(Sprawa C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: MK

Strona pozwana: K GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepis prawa krajowego wydany na podstawie art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679⁽¹⁾ – taki jak § 26 ust. 4 BDSG – który stanowi, że przetwarzanie danych osobowych – w tym szczególnych kategorii danych osobowych – pracowników do celów stosunku pracy jest dopuszczalne na podstawie porozumień zbiorowych z poszanowaniem art. 88 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, należy interpretować w ten sposób, że zawsze należy przestrzegać również pozostałych wymogów rozporządzenia 2016/679 – takich jak określone w art. 5, art. 6 ust. 1 i art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679?

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy przepis prawa krajowego wydany na podstawie art. 88 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 – taki jak § 26 ust. 4 BDSG – można interpretować w ten sposób, że stronom porozumienia zbiorowego (w niniejszym przypadku stronom porozumienia zakładowego) przy ocenie niezbędności przetwarzania danych w rozumieniu art. 5, art. 6 ust. 1 i art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679 przysługuje swoboda, która podlega kontroli sądowej jedynie w ograniczonym stopniu?

3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Do czego w takim przypadku można ograniczyć kontrolę sądową?

4) Czy art. 82 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że osobom przysługuje prawo do odszkodowania z tytułu szkody niemajątkowej już wtedy, gdy ich dane osobowe były przetwarzane niezgodnie z wymogami rozporządzenia 2016/679, czy też prawo do odszkodowania z tytułu szkody niemajątkowej wymaga ponadto, aby dana osoba wykazała poniesioną przez nią szkodę niemajątkową – o pewnej wadze?

5) Czy art. 82 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 ma szczególny lub ogólny charakter prewencyjny i czy musi to być uwzględniane przy ustalaniu wysokości podlegającej naprawieniu szkody niemajątkowej na podstawie art. 82 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 na niekorzyść administratora lub podmiotu przetwarzającego?

6) Czy przy ustalaniu wysokości podlegającej naprawieniu szkody niemajątkowej na podstawie art. 82 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 ma znaczenie stopień winy administratora lub podmiotu przetwarzającego? W szczególności, czy nieistniejąca lub niewielka wina po stronie administratora lub podmiotu przetwarzającego może zostać uwzględniona na jego korzyść?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 7 lutego 2023 r. – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX i in./Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energieias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Sprawa C-66/23)

(2023/C 173/26)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulio tis Epikrateias